

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____. № _____

ТОВ _____ (код ЄДРПОУ _____)

Україна, _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги ТОВ _____

№ _____ 2025 року

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ _____ (код ЄДРПОУ _____) № _____ від _____ (вх. Держмитслужби № _____ від _____) на рішення _____ митниці, оформлене карткою відмови _____ митниці в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення № _____ від _____, і повідомляє таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

Державна митна служба України

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Відповідно до пункту 1 статті 29 глави 1 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода), кожна Сторона зменшує або скасовує ввізне мито на товари, що походять з іншої Сторони, відповідно до Графіків, встановлених у Додатку I–A до цієї Угоди.

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з територій Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Законом України від 17 грудня 2024 року № 4148-IX «Про ратифікацію Рішення № 1/2023 Спільного комітету Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження від 07 грудня 2023 року про внесення змін до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження» Верховна Рада України ратифікувала оновлену редакцію Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – Конвенція) (набрала чинності для України з 01 січня 2025 року), яка застосовується для цілей Угоди.

Статтею 2 Доповнення I до оновленої Конвенції визначено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

(а) товари цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до статті 3;

(б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до статті 4.

Відповідно до пункту 1 статті 17 Доповнення I до Конвенції товари, що походять з однієї з Договірних Сторін, під час їх ввезення в іншу Договірну Сторону підпадають під дію відповідних угод, за умови подання одного з таких документів, що підтверджують походження:

(а) сертифікат з перевезення товарів EUR.1, зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення;

(б) у випадках, вказаних у пункті 1 Статті 18, декларація (далі - "декларація про походження") долучена експортером до рахунка-фактури, накладної на поставку чи будь-якого іншого комерційного документа, в якому відповідні товари описуються достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати; текст декларації про походження наводиться в Додатку III до цього Доповнення.

Процедура видачі сертифіката з перевезення товарів EUR.1 визначена статтею 20 Доповнення I до Конвенції, і передбачає, що сертифікат з перевезення товарів EUR.1 видається митними органами Договірної Сторони-експортера за письмовою заявою експортера або його уповноваженого представника, під відповідальність експортера.

Для цього експортер або його уповноважений представник заповнює сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та форму заяви, зразки яких наведені у Додатку IV до цього Доповнення. Ці форми заповнюються однією з мов, на яких складена ця Конвенція, і відповідно до положень національного законодавства Договірної Сторони-експортера. Якщо форми заповнюються власноручно, вони повинні заповнюватися чорнильною ручкою прописом друкованими літерами.

Експортер, який подає заяву про видачу сертифіката з перевезення товарів EUR.1, повинен мати можливість у будь-який час на вимогу митних органів Договірної Сторони-експортера, у якій видається сертифікат з перевезення товарів EUR.1, надати всі необхідні документи для підтвердження статусу походження відповідних товарів та виконання інших умов цієї Конвенції.

Статтею 23 Доповнення I до Конвенції передбачено, що підтвердження про походження є дійсним протягом десяти місяців з дати його видачі або складання в Договірній Стороні-експортері і підлягає поданню протягом цього періоду до митних органів Договірної Сторони-імпортера.

Згідно із статтею 33 Доповнення I до Конвенції передбачено, що з метою належного застосування Конвенції Договірні Сторони допомагають одна одній через компетентні митні органи в перевірці достовірності сертифікатів з перевезення товарів EUR.1, декларацій про походження, декларацій постачальника та правильності інформації, наведеної в цих документах.

Перевірки підтвердження про походження після митного оформлення здійснюються вибірково або кожного разу, коли митні органи Договірної Сторони-імпортера мають обґрунтовані сумніви щодо достовірності таких документів, статусу походження відповідних товарів або виконання інших вимог цієї Конвенції (пункт 1 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

З метою реалізації положень пункту 1 цієї Статті митні органи Договірної Сторони-імпортера повинні повернути сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та рахунок-фактуру, якщо він був виставлений, декларацію про походження або копію цих документів митним органам Договірної Сторони-експортера, вказавши, за необхідності, причини запиту про проведення перевірки. На підтвердження запиту вони надають всі наявні документи та інформацію, що вказують на недостовірність інформації, наведеної в підтвердженні про походження (пункт 2 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

Згідно пункту 3 статті 34 Доповнення I до Конвенції перевірка здійснюється митними органами Договірної Сторони-експортера. З цією метою вони мають право вимагати надання будь-яких підтвердних документів та проводити будь-яку перевірку рахунків експортера або будь-яку іншу перевірку, яку вони вважатимуть необхідною.

Якщо митні органи Договірної Сторони-імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для відповідних товарів до отримання результатів перевірки, вони можуть запропонувати імпортеру здійснити випуск товарів, з урахуванням запобіжних заходів, які вважатимуться необхідними (пункт 4 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

Митні органи, на запит яких проводиться перевірка, якнайшвидше повідомляються про її результати. Ці результати повинні чітко вказувати на те, чи є документи достовірними, чи можна розглядати відповідні товари такими, що походять з однієї з Договірних Сторін, і чи відповідають вони іншим вимогам цієї Конвенції (пункт 5 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

У випадку наявності обґрунтованих сумнівів та за відсутності відповіді на запит про перевірку протягом десяти місяців з дати направлення такого запита або якщо відповідь на запит не містить достатньої інформації для визначення достовірності відповідного документа або справжнього походження товарів, митні органи, що запитують про проведення перевірки, відмовляють у наданні преференцій, крім як у разі виняткових обставин (пункт 6 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

██████████ підприємством подано до ██████████ митниці митну декларацію ██████████ для поміщення у митний режим «імпорт» товару ██████████

██████████» (далі – товар) із застосуванням тарифної пільги (преференції) за кодом 410 - товари, що ввозяться в Україну та походять з країн ЄС згідно з Угодою про асоціацію між Україною з однієї сторони та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії, їх країнами членами, - з іншої сторони.

На підтвердження задекларованої підприємством у графі 34 країни походження «EU» (Європейський Союз) митної декларації [REDACTED], у графі 44 під кодом документу про походження товару [REDACTED] заявлений сертифікат з перевезення товару [REDACTED] від [REDACTED], виданий митним органом [REDACTED] експортеру [REDACTED].

Згідно з результатами проведених Держмитслужбою у попередні періоди перевірок сертифікатів про походження товару, складених за заявами експортера [REDACTED], уповноваженими митними органами зарубіжних країн за запитами Держмитслужби було встановлено непідтвердження заявленої в вищевказаних сертифікатах країни походження товару. Наведені у зазначених сертифікатах відомості щодо країни походження заявлялись декларантом під час митного оформлення імпортованих товарів [REDACTED], що класифікуються у товарній позиції [REDACTED] згідно УКТЗЕД.

З огляду на вищевказане, посадовими особами [REDACTED] митниці за результатом розгляду митної декларації [REDACTED] було оформлено картку відмови від [REDACTED] № [REDACTED] з метою застосування механізму призупинення надання преференційного режиму у відповідності до пункту 4 статті 34 Доповнення I до Конвенції (Закон України від 17.12.2024 №4148-IX).

Згідно з положеннями статті 34 Доповнення I до Конвенції, якщо митні органи договірної сторони – імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для відповідних товарів до отримання результатів перевірки, вони можуть запропонувати імпортеру здійснити випуск товарів з урахуванням запобіжних заходів, які вважають необхідними.

Товари, щодо яких здійснюється перевірка достовірності заявленого преференційного походження, випускаються митним органом у вільний обіг на митній території України, за умови сплати ввізного мита за повними ставками Митного тарифу України.

При цьому до товарів може бути відновлено режим вільної торгівлі відповідно до статті 301 Митного кодексу України, за умови одержання митним органом від компетентних органів держави експорту результатів перевірки, які свідчать, що перевірені документи дійсні, підтверджують преференційне походження товарів з відповідної держави і відповідають вимогам міжнародного договору про вільну торгівлю.

На виконання вимог статей 33 та 34 Доповнення I до Конвенції, [REDACTED] митницею (лист від [REDACTED]) сертифікат з перевезення товару [REDACTED] від [REDACTED] направлений до Держмитслужби для подальшого його направлення до уповноважених митних органів [REDACTED] на перевірку достовірності і правильності інформації, що міститься в ньому.

Держмитслужбою у жовтні 2025 року сертифікат з перевезення товару [REDACTED] від [REDACTED] направлений до уповноваженого митного органу [REDACTED] для проведення його перевірки.

Після отримання результатів зазначеної перевірки сертифіката з перевезення товару [REDACTED] від [REDACTED], здійсненої уповноваженим митним органом [REDACTED] відповідно до статей 33 та 34 Конвенції, їх буде надіслано [REDACTED] митниці для розгляду питання щодо можливості відновлення режиму вільної торгівлі відповідно до статті 301 Митного кодексу України.

Враховуючи викладене, та відповідно до положень статей 33 та 34 Доповнення I до Конвенції, пункту 3 частини першої статті 26⁵ Митного кодексу України, Державна митна служба України вирішила залишити скаргу ТОВ [REDACTED] від [REDACTED] (вх. Держмитслужби № [REDACTED] від [REDACTED]) на рішення [REDACTED] митниці, оформлене карткою відмови [REDACTED] митниці в прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення [REDACTED] від [REDACTED] без задоволення.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]